



**Rožle Prezelj,
Ema Pavlič**

Zagotavljanje varnega športnega okolja v Republiki Sloveniji

Izvleček

Članek obravnava tako imenovani *safeguarding* oziroma zagotavljanje varnega športnega okolja za zaščito športnikov, zlasti otrok in ranljivih skupin, pred nasiljem in zlorabami. Poudarja ključne značilnosti, ki opredeljujejo ukrepe, kot so ocena tveganja, preventiva, izobraževanje in pravno utemeljeni postopki, pri čemer se opira na mednarodne pravne vire, kot sta Evropska konvencija o človekovih pravicah in Konvencija ZN o otrokovih pravicah. Primerjalno predstavi prakse Švice, Avstralije, Kanade, ZDA in mednarodnih športnih organizacij.

Ključne besede: šport, safeguarding, varno športno okolje, zaščita športnikov, preprečevanje nasilja, pravni okvir.



Vir: adobe stock foto

Securing a Safe Sports Environment in the Republic of Slovenia

Abstract

The article examines safeguarding, that is, ensuring a safe sporting environment to protect athletes – particularly children and other vulnerable groups – from violence and abuse. It highlights key elements such as risk assessment, prevention, education, and legally grounded procedures, drawing on international legal sources such as the European Convention on Human Rights and the UN Convention on the Rights of the Child. It also offers a comparative overview of practices in Switzerland, Australia, Canada, the United States, and international sports organizations.

Keywords: sport, safeguarding, safe sport, athlete protection, violence prevention, legal framework.

■ UVOD

Nasilje v športu ostaja tabujška tema tako v športni kakor tudi v širši javnosti. A če ne pomeni, da različnih oblik nasilja v športu ni.¹ Podobno kakor v tujini se vzorec ponavlja tudi pri nas.² Športna in širša javnost si zatakata oči ter se tako poistovetita s tezo, da nasilja ni oziroma da so raziskave, ki kažejo na pojavnost nasilja v športu, pretirane, vse dokler nas ne šokirajo mediji z zgodbo ali izpovedmi žrtev, ki pretresejo celotno javnost. Tako obtožbe o fizičnem, verbalnem in spolnem nasilju v javnosti sprožijo val ogorčenja in polemik. Pojavljati se začnejo vprašanja o tem, kdo je odgovoren, kaj bi lahko naredili, da bi to preprečili, kaj bomo naredili, da se to v prihodnje ne ponovi več, in kako bomo to uredili. Tako se med iskanjem odgovorov hote ali nehoti začnejo postavljati številna strokovna, moralno-etična in ne nazadnje tudi politična vprašanja.

Pri tem pa je treba povedati, da je področje varstva zaščite otrok in športnikov v našem okolju razmeroma novo. Zato je še toliko pomembnejše, da se o nasilju v športu pogovarjamo odkrito in konstruktivno ter da z dialogom in dobrnamernostjo iščemo rešitve za povečanje varnosti in vzpostavljanje varnega športnega okolja pri nas.

Prispevek bo skušal opredeliti pojem zagotavljanja varnega športnega okolja, za katerega se v tujini uporablja izraz *safeguarding*, ter opisati temeljna načela in možnosti zagotavljanja varnega športnega okolja glede na pravne podlage, ki državo in športne organizacije zavezujejo pri zagotavljanju varnosti. Na kratko bodo prikazani tudi primeri, kako države oziroma športne organizacije zagotavljajo varno športno okolje.

■ KAJ RAZUMEMO POD TUJKO SAFEGUARDING, UVELJAVLJENO V SVETU

Kadar govorimo o ukrepih za zagotavljanje varnega športnega okolja, se pogosto srečamo s tujko »*safeguarding*«, ki se v športu uporablja kot izraz za ukrepe, protokole in postopke, namenjene zaščiti športnikov (posebej otrok in ranljivih skupin). Pri tem je treba poudariti, da gre pri nasilju v športu za primere nenaključnega oziroma namernega posega v celovitost posameznika. V javnosti se pogosto pojavlja zmotno prepričanje, da je vsak dotik, ki se uporablja za varovanje, ali spodbuda oziroma kritika, ki je usmerjena k izboljšanju pripravljenosti ali dosegi športnega cilja, tudi če so nekoliko močnejši ali bolj grobi, nedovoljeni ali prepovedani. Mejo je sicer težko postaviti, odvisna pa je tudi od starosti, spola ter kulturnih in drugih dejavnikov. Tako je Mednarodni olimpijski komite v sodelovanju s strokovnjaki iz več držav sprejel t. i. *IOC Consensus Statement*,³ ki navaja smernice delovanja v športu glede na različne kontekste, v katerih se pojavi športnik, in s katerimi želi natančneje opredeliti mejo med »dopustnim« in »nedopustnim«.

Dodatno je treba poudariti, da je temelj oblik nasilja in zlorab v športu diskriminacija,⁴ predvsem ranljivih skupin, na podlagi spola, starosti – otroci, invalidnosti, etične pripadnosti, tuje narodnosti oziroma drugih okoliščin, ki opredeljujejo posameznika in ga postavljajo v ranljiv položaj, pri čemer je pomemben element obstoj odvisnega razmerja. Pri vrstah nasilja, kot so fizično, psihološko in verbalno ter zanemarjanje, gre pri intenzivnosti posega v integriteto posameznika za nadlegovanje in zlorabo. Pogosto se vrste nasilja v praksi prepletajo, prav tako se stopnjuje intenzivnost posega. Tako se npr. začne z verbalnim nasiljem in psihološkim pritiskom, to pa se lahko stopnjuje v fizične oblike zlorabe ali nasilja ali celo spolno zlorabo. Prav zaradi stopnjevanja oz. preraščanja oblike nasilja je nujno, da je to

pravočasno odkrito ter da so pravočasno sprejeti ukrepi za obvladovanje in zmanjševanje tega tveganja.

Iz povedanega izhaja, da je ključni element *safeguardinga* usmerjenost ukrepov ter vzpostavitev protokolov, strategij in normativnega okvira, ki omogočajo vrednotenje in ocenjevanje tveganja odnosov (odnos trener – športnik, športnik – športnik, športnik – športni funkcionar itn.) ali situacij (treninki, garderobe, priprave, tekmovanja, nastopi reprezentance itn.). Bistvena je torej vzpostavitev mehanizmov, ki v prvi fazi preprečujejo morebitno nenaključno nasilje med udeleženci v športu in na podlagi katerih se uvedejo preventivni zaščitni mehanizmi in ukrepi zgodnjega odkrivanja, ki zmanjšujejo tveganja za pojav, ali preprečevanja različnih oblik nasilja in zlorab. Hkrati pa morajo biti vzpostavljeni pravno robustni postopki obravnave potencialno nastalega primera posega v integriteto posameznika, zaščite žrtve in temeljnih pravic potencialnega kršitelja, ko preventivni mehanizmi preprečevanja odpovedo. Poleg ukrepov za zmanjševanje tveganja ter za poročanje in obravnavo primerov je treba vzpostaviti tudi koherenten sistem izobraževanja in ozaveščanja vseh deležnikov v športu. Kajti prav izobraževanje je ključni preventivni mehanizem pri preprečevanju nasilja. Po eni strani športnike seznani s tem, kaj je sprejemljivo ravnanje trenerja ali športnega funkcionarja in kaj so njihove pravice ter kako ravnati v nastali situaciji oziroma kako se izogniti morebitni nevarni situaciji. Po drugi strani je izobraževanje pomembno tudi za zaščito trenerjev in drugih strokovnih delavcev v športu (funkcionarjev), saj jih seznani s tem, kako naj trener v okviru sprejemljivih in dovoljenih meja pri svojem trenerско-pedagoškem delu ravna, da ostane v območju varnega delovanja. Hkrati pa jim omogoči seznanitev s potencialno tveganimi situacijami, ki naj se jim izognejo in se tako ne izpostavljajo morebitnim situacijam, ki bi izzvale lažne obtožbe ali kršitve pravil delovanja v športu.

¹ Mednarodni olimpijski komite. *Toolkit for IFs and NOCs: Safeguarding athletes from harassment and abuse in sport*, 2017.

² Glej med drugim Lebar, I., 2023, in Vuksanović, I., 2025.

³ Tuakli-Wosornu et al., 2024, str. 1322–1333.

⁴ Mednarodni olimpijski komite. *Toolkit for IFs and NOCs: Safeguarding athletes from harassment and abuse in sport*, 2017, str. 36–37.

Kadar govorimo o preventivnih in drugih ukrepih za zagotavljanje varnega športnega okolja, je treba poudariti to, kar je v javnosti velikokrat napačno razumljeno, in sicer da pravila in ukrepi za zagotavljanje varnega športnega okolja pomenijo, da ne gre za odločanje o krivdi in izrekanje sankcij v disciplinskih postopkih oziroma za disciplinsko sankcioniranje že storjenega dejanja ali kršitve disciplinskih pravil, ampak za preventivne postopke, katerih namen je zmanjševati in odpravljati tveganja nastanka situacije ali okoliščin, ki omogočajo poseg v integriteto posameznika in s tem potencialno škodovanje posameznikom, ki so del trenažnega procesa. Pri čemer gre poudariti, da gre za zaščito žrtve in tudi drugih udeležencev, ki so aktivno udeleženi v trenažnem procesu ali športni aktivnosti.

Tako je za izhodišče treba razumeti in graditi na namenu in temeljnih načelih.⁵ Načela, ki jih mednarodne organizacije in države upoštevajo pri vzpostavljanju varnega športnega okolja, so, da se športniki v športu počutijo varno in da jim šport pomeni pozitivno življenjsko izkušnjo. V primeru nastanka situacije, ki predstavlja ogrožanje varnosti posameznika v športu, pa morajo biti postopki in ukrepi usmerjeni v zaščito žrtve, zagotavljanje neodvisno in nepristransko vrednotenje situacije in sprejemanje preventivnih ukrepov, biti vodeni transparentno ter spoštovati vse pravne varovalke, ki jih imajo posamezniki v kaznovalnih postopkih. Hkrati je treba spoštovati tudi načelo zaupnosti in varovanja osebnih podatkov posameznikov v postopku.

Pravni temelji za preprečevanje nasilja v športu so Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic,⁶ Konvencija Združenih narodov o otrokovih pravicah,⁷ Konvencija o pravicah invalidov,⁸ Konvencija Sveta Evrope o preprečevanju in boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini,⁹ Konvencija o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo,¹⁰ Unescova Mednarodna listina o športni vzgoji in športu¹¹ ter 165. člen Lizbonske pogodbe.¹² Ti dokumenti zavezujejo države, ki so jih ratificirale, in je torej njihova aktivna dolžnost, da na področju lastne jurisdikcije zagotavljajo možnosti za njihovo izvajanje, s čimer zavezuje tudi vse organizacije, ki imajo sedež na njenem območju, da vzpostavljajo možnosti za praktično izvajanje.¹³ V primeru športa v Republiki Sloveniji je treba navesti tudi javne statute športnih organizacij (društvo, ki deluje v javnem interesu, nacionalna panožna športna zveza, krovna športna organizacija), kar še dodatno vzpostavlja odgovornost športnih organizacij, da aktivno udeležajo navedene pravne akte.

Prav zaradi vprašanja teritorialne jurisdikcije države je pomembno ločiti postopke zagotavljanja varnega športnega okolja na nacionalni ravni, kjer velja visoka stopnja povezanosti državnih pravil in delovanja športnih organizacij, ter na mednarodni ravni, kjer delujejo mednarodne športne organizacije. Tako pravila in politike za zagotavljanje varnega športnega okolja na nacionalni ravni načeloma ureja država oz. država v partnerskem odnosu s športnimi organizacijami. Pri čemer gre, kot rečeno, predvsem za odnos med jurisdikcijo države in nacionalno ravnijo športne organizacije kot pristojne organizacije

za posamezno panogo v posamezni državi (piramidni evropski model¹⁴) na svojem teritoriju (materialna in personalna veljavnost), zagotavljanje javnih dobrin, kot sta varnost in zdravje ljudi, v primeru državnega intervencionizma in socialne države tudi javni interes na področju športa, ter zagotavljanje koherentnosti pravil in postopkov, ki spadajo v hierarhično strukturo pravnih norm države.¹⁵ Države, ki so pod svoje okrilje vzele urejanje integritete v športu, so med drugim Švica, Avstralija, Kanada in ZDA.

Švica je leta 2020 etično komisijo, ki je delovala v okviru nacionalnega olimpijskega komiteja, zaradi občutljivosti področja izločila iz olimpijskega komiteja, ji priključila neodvisni *Antidoping Switzerland Foundation* in s tem ustanovili *Swiss Sport Integrity Foundation*,¹⁶ ki deluje kot samostojna in neodvisna agencija.

Avstralska organizacija *Sport Integrity Australia*¹⁷ je vladna organizacija, ki deluje v okviru Department of Infrastructure, Transport, Regional Development, Communications, Sport and the Arts, ustanovljena je bila leta 2020. Skrbi za izobraževanje deležnikov v športu o tveganjih, s katerimi se srečuje šport, kot so diskriminacija, nadlegovanje, zloraba otrok, nezakonite športne stave in prepovedane snovi.

*U. S. Center for Safe sport*¹⁸ je neprofitna organizacija, ustanovljena leta 2017 v ZDA na podlagi zakona »*Protecting Young Victims from Sexual Abuse and Safe Sport Authorization Act*»¹⁹ Njena naloga je preprečevanje in obravnavanje vseh oblik zlorabe in neprimerne vedenja v ameriškem olimpijskem in paraolimpijskem športu.

⁵ Primer načel *safeguarding* je razvil tudi *Safe Sport International* leta 2014, ki med drugim določajo: da imajo vsi športniki enake pravice do zaščite pred nasiljem in zlorabami, da imajo organizacije dolžnost skrbeti za športnike, s katerimi delajo, so v stiku z njimi ali na katere njihovo delo in delovanje vpliva, da so dobro počutje, varnost in pravice vseh športnikov osrednjega pomena pri upravljanju in izvajanju športa, da športne organizacije vzpostavijo in širijo ustrezne kodekse etike in ravnanja, ki pomagajo pri preprečevanju kršitev *safeguarding*, da se vsi ukrepi za zaščito športnikov sprejemajo v njihovem najboljšem interesu itn.

⁶ Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic, 1950.

⁷ Konvencija o otrokovih pravicah, 1989.

⁸ Konvencija o pravicah invalidov, 2006.

⁹ Tudi Istanbulska konvencija; Konvencija Sveta Evrope o preprečevanju in boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini, 2011.

¹⁰ Tudi Lanzarotska konvencija. Konvencija o zaščiti otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo, 2007.

¹¹ UNESCO, Mednarodna listina o športni vzgoji in športu, 2015.

¹² PDEU, člen 165.

¹³ Rietiker, 2022.

¹⁴ Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic o ključnih značilnostih evropskega modela športa, 2021.

¹⁵ Splošna deklaracija človekovih pravic, 2018; glej tudi Rietiker, 2022.

¹⁶ Swiss Sport Integrity, dostopano 16. september 2025.

¹⁷ Sport Integrity Australia, dostopano 16. september 2025.

¹⁸ U.S. Center for SafeSport, dostopano 16. september 2025.

¹⁹ S.534 – 115th Congress (2017–2018): *Protecting Young Victims from Sexual Abuse and Safe Sport Authorization Act of 2017* (2018, 14. februar).

Kanadski center za etiko v športu²⁰ (CCES) je neodvisna nacionalna neprofitna organizacija, ki si prizadeva zaščititi integriteto športa in urejati etična vprašanja v kanadskem športu. Ustanovljen je v skladu s »Canada Not-for-profit Corporations Act«,²¹ kar pomeni, da gre za zasebno, a javno financirano pravno osebo. CCES tako ni del zvezne vlade, vendar deluje kot neodvisni nacionalni izvajalec v javnem interesu. Od 1. aprila 2025 je odgovoren za odzivanje na prijave (*reports*) o prepovedanem vedenju posameznikov, ki so del nacionalnih, zvezno financiranih športnih organizacij. Prav tako so vzpostavili pravila CSSP²² (tj. *Canadian Safe Sport Program Rules*) in UCCMS²³ (tj. *Universal code of Conduct to Prevent and Address Maltreatment in Sport*). Gre za osrednja dokumenta za spodbujanje spoštljive športne kulture, ki ju morajo sprejeti športne organizacije, prejemnice državnih sredstev.

Na mednarodni ravni pa zaradi krajevnosti pristojnosti in odsotnosti povezave s teritorijem države ter mednarodne narave mednarodnih športnih organizacij krajevnosti povezave med državo in športom skoraj ni. Predvsem zaradi pomanjkanja svetovnega regulatorja, kot je WADA,²⁴ in jurisdikcije posamezne države oz. njene povezanosti v okviru aktivnosti mednarodnih organizacij za zaščito ugleda panoge in varovanja udeležencev se takšno varovanje zagotavlja z neodvisnimi entitetami, ki jih ustanovijo in financirajo mednarodne športne organizacije. Primeri takih organizacij so Athletics Integrity Unit,²⁵ Gymnastics Ethics Foundation²⁶ in International Tennis Integrity Agency.²⁷ Nekatere zveze pa to urejajo preprosteje, saj v okviru organov zveze določijo pristojnosti za reševanje vprašanj integritete v športu in zaščite športnikov. Primeri takih zvez so IJF,²⁸ FISA,²⁹ World Aquatics.³⁰

■ ZAKLJUČEK

Na podlagi predhodne obravnave lahko sklenemo, da je zagotavljanje varnega športnega okolja oziroma *safeguarding* ključni element sodobnega pristopa k športu, ki presega le disciplinsko urejanje pravil ali sankcioniranje storjenih kršitev. Poudarek je na preprečevanju nasilja in zlorab, zaščiti ranljivih skupin ter vzpostavitvi celostnega sistema ukrepov, ki vključuje protokole, preventivne strategije, izobraževanje in ozaveščanje vseh deležnikov v športu. Temeljna načela *safeguardinga*, na primer varnost, spoštovanje integritete posameznika, transparentnost, neodvisno vrednotenje in pravna robustnost postopkov, zagotavljajo, da lahko športniki doživljajo šport kot pozitivno in varno izkušnjo, hkrati pa omogočajo odgovorno ravnanje trenerjev in športnih organizacij.

Analiza mednarodnih praks kaže, da so učinkoviti modeli *safeguardinga* pogosto povezani z neodvisnimi organizacijami, ki imajo jasne pravne temelje in naloge, kot so izobraževanje, preprečevanje tveganj ter obravnava prijav o nasilju in zlorabah (primeri ZDA, Kanada, Avstralija, Švica). Pri tem gre za pomembno povezanost med sprejetimi pravnimi viri in pristopom zagotavljanja varnega športnega okolja v okviru in imenu države in za drugačne pristope na mednarodni ravni, kjer gre za bolj civilni, statutarni pristop zaščite udeležencev v panogi.

Za slovenski kontekst to pomeni, da je nujno nadaljevati krepitev pravnega in institucionalnega okvira *safeguardinga*, spodbujati izobraževanje vseh deležnikov, vzpostaviti jasne preventivne ukrepe ter zagotoviti učinkovite, transparentne in pravične postopke obravnave incidentov. Samo celostni, usklajeni in preventivno usmerjeni pristop lahko zagotovi, da bo šport za vse udeležence varen in spoštljiv ter v skladu z etičnimi in pravnimi standardi.

■ LITERATURA

1. Athletics Integrity Unit. (n. d.). <https://www.athleticsintegrity.org/>, dostopano 18. september 2025.
2. Canada Not-for-profit Corporations Act, S. C. 2009, c. 23.
3. Canadian Centre for Ethics in Sport. (n.d.). <https://cces.ca>, dostopano 18. september 2025.
4. Canadian Centre for Ethics in Sport. (2025, 1. april). *Canadian Safe Sport Program Rules* (Version 1.0), <https://cces.ca/sites/default/files/content/docs/2025-01/CCES-CSSP-Final-E.pdf>.
5. Canadian Centre for Ethics in Sport, *Universal code of Conduct to Prevent and Address Maltreatment in Sport*, različica 7.0 (1. april 2025), <https://cces.ca/sites/default/files/content/docs/2025-01/CCES-UCCMS-Final-E.pdf>.
6. Chaker, A.-N. (1999). *Study on national sports legislation*. Strasbourg: Council of Europe Publishing.
7. Evropska unija. (2012, 26. oktober). *Pogodba o delovanju Evropske unije* (PDEU). Uradni list Evropske unije, C 326.
8. Evropski olimpijski komiteji. (2025). *Politika varstva* (*Safeguarding Policy*).
9. Gardiner, S., Welch, R., Boyes, S., & Naidoo, U. (2012). *Sports law* (4. izd.). Taylor & Francis.
10. Gymnastics Ethics Foundation (n. d.), <https://www.gymnasticsethicsfoundation.org/>, dostopano 18. september 2025.
11. Grayson, E. (1999). *Sport and the law* (3. izd., str. 24–31). Haywards Heath: Tottel Publishing.
12. Hartill, M., & Lang, M. (Eds.). (2014). *Safeguarding, child protection and abuse in sport: International perspectives in research, policy and practice*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203095776>.
13. International Judo Federation (n. d.), <https://www.ijf.org/>, dostopano 18. september 2025.
14. International Rowing Federation (n. d.), <https://worldrowing.com/>, dostopano 18. september 2025.
15. International Tennis Integrity Agency (n. d.), <https://www.itia.tennis/>, dostopano 18. september 2025.
16. Konvencija Združenih narodov o otrokovih pravicah. Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 35/92, 13/93, 28/93, 20/99.

²⁰ Canadian Centre for Ethics in Sport, dostopano 16. september 2025.

²¹ Canada Not-for-profit Corporations Act, S. C. 2009, c. 23.

²² Canadian Centre for Ethics in Sport, *Canadian Safe Sport Program Rules*, 2025.

²³ Canadian Centre for Ethics in Sport, *Universal code of Conduct to Prevent and Address Maltreatment in Sport*, 2025.

²⁴ World Anti-Doping Agency, dostopano 17. september 2025.

²⁵ Athletics Integrity Unit., dostopano 18. september 2025.

²⁶ Gymnastics Ethics Foundation, dostopano 18. september 2025.

²⁷ International Tennis Integrity Agency, dostopano 18. september 2025.

²⁸ International Judo Federation, dostopano 18. september 2025.

²⁹ International Rowing Federation, dostopano 18. september 2025.

³⁰ World Aquatics, dostopano 18. september 2025.

17. Lebar, I. (2023). *Prisotnost različnih vrst zlorab v slovenskem športu: magistrsko delo* [Magistrsko delo, Univerza na Primorskem]. Repozitorij Univerze na Primorskem. <https://repozitorij.upr.si/lzpis/Gradiva.php?lang=slv&id=19722>.
18. Lewis, A., in Taylor, J. (Eds.). (2021). *Sport: Law and practice* (4. izd.). Bloomsbury Professional.
19. Mednarodni olimpijski komite. (2017). *Toolkit for IFs and NOCs: Safeguarding athletes from harassment and abuse in sport*. Lausanne: Mednarodni olimpijski komite.
20. National Society for the Prevention of Cruelty to Children. (n.d.). <https://www.nspcc.org.uk>, dostopano 16. september 2025.
21. Prezelj, R. (2020). Avtonomija športa in športnih organizacij. V V. Rakočević Bergant (ur.), *Šport in pravo* (str. 23-41). Inštitut za lokalno samoupravo in javna naročila.
22. Republika Slovenija. (2018). *Splošna deklaracija človekovih pravic* [Universal Declaration of Human Rights; prevod]. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede, Založba FDV; Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije.
23. Republika Slovenija. (2017). *Zakon o športu* (Uradni list RS, št. 29/17, 21/18 – ZNOrg, 82/20, 3/22 – ZDeb in 37/24 – ZMat-B).
24. S.534 - 115th Congress (2017-2018): *Protecting Young Victims from Sexual Abuse and Safe Sport Authorization Act of 2017*. (2018, februar 14). <https://www.congress.gov/bills/115th-congress/senate-bill/534>.
25. Safe Sport International. (2014, julij). *Safe Sport Declaration and Principles: A platform for action*.
26. Svet Evrope. (1950, 4. november). *Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin*. Rim.
27. Svet Evrope. (2011, 11. maj). *Konvencija o preprečevanju in boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini* (Istanbulska konvencija, CETS št. 210). Istanbul. <https://rm.coe.int/168008482e>
28. Svet Evrope. (2021, 13. oktober). *Revidirana evropska listina o športu: Priporočilo CM/Rec(2021)5*. Strasbourg. <https://rm.coe.int/revised-european-sports-charter-web-a6/1680a7534b>.
29. Sport England. (n.d.). <https://www.sportengland.org>, dostopano 16. september 2025.
30. Sport Integrity Australia. (n.d.). <https://www.sportintegrity.gov.au>, dostopano 16. september 2025.
31. Swiss Sport Integrity. (n.d.). <https://www.sportintegrity.ch/en>, dostopano 16. september 2025.
32. Tuakli-Wosornu, Y. A., Burrows, K., Fasting, K., Hartill, M., Hodge, K., Kaufman, K., Kavanagh, E., Kirby, S. L., MacLeod, J. G., Mountjoy, M., Parent, S., Tak, M., Vertommen, T., & Rhind, D. J. A. (2024). *IOC consensus statement: Interpersonal violence and safeguarding in sport*. British Journal of Sports Medicine, 58(22), 1322–1333. <https://doi.org/10.1136/bjsports-2023-10788>.
33. UNESCO. (2005, 19. oktober). *Mednarodna konvencija proti uporabi nedovoljenih snovi v športu*. Pariz.
34. UNESCO. (2015, november). *Mednarodna listina o športni vzgoji, telesni dejavnosti in športu*. Pariz.
35. UNICEF UK. (2016). *International safeguards for children in sport* [PDF]. <https://downloads.unicef.org.uk/wp-content/uploads/2014/10/International-Safeguards-for-Children-in-Sport-version-to-view-online.pdf>.
36. Uradni list Evropske unije. (2021). *Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o ključnih značilnostih evropskega modela športa* (2021/C 501/01). Uradni list Evropske unije, C 501, 1–6. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=CELEX%3A42021Y1213%2801%29>.
37. U. S. Center for SafeSport. (n.d.). <https://uscen-terforsafesport.org>, dostopano 16. september 2025.
38. Vertommen, T., Mountjoy, M., Constandt, B., & Burrows, K. (2024). *Safeguarding policies and practices in International Federations: On the right track?* British Journal of Sports Medicine, 58(22), 1319–1321. <https://bjsm.bmj.com/content/58/22/1319>.
39. Vuksanović, I. (2025). *Spolne zlorabe mladoletnih oškodovank v tipičnih razmerjih podrejenosti in hierarhične odvisnosti*. Pravna praksa, 2025(28).
40. World Anti-Doping Agency. (n.d.). <https://www.wada-ama.org>, dostopano 18. september 2025.
41. World Aquatics (n. d.), <https://www.worldaquatics.com/>, dostopano 18. september 2025.
42. Zakon o ratifikaciji Konvencije o pravicah invalidov in Izbirnega protokola h Konvenciji o pravicah invalidov. Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 37/08.
43. Zakon o ratifikaciji Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spremenjene s protokoli št. 3, 5 in 8 ter dopolnjene s protokolom št. 2 ter njenih protokolov št. 1, 4, 6, 7, 9, 10 in 11. Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 33/94.
44. Zakon o ratifikaciji Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima. Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 1/15.
45. Združeni narodi. (1989, 20. november). *Konvencija o otrokovih pravicah*. United Nations Treaty Series, 1577, 3.
46. Združeni narodi. (2006, 13. december). *Konvencija o pravicah invalidov*. United Nations Treaty Series, 2515, 3.

dr. Rozle Prezelj
Varuh Športnikovih pravic
Rozle.prezelj@gov.si